

en samling af de foreliggende bemærkninger fra en række regeringer til generalsekretærens to rapporter om respekt for menneskerettigheder under væbnede konflikter.

Det blev på 25. samling på engelsk initiativ gennem vedtagelsen af resolution 2677 (XXV) besluttet at anbefale en videre behandling af spørgsmålet på den førnævnte af Det internationale Røde Kors planlagte ekspertkonference.

En betydelig del af indlæggene beskæftigede sig derfor med de resultater, som Røde Kors havde opnået på denne konference. Den gennemgående indstilling var, at Røde Kors arbejdet havde været nyttigt, selvom de konkrete resultater havde været begrænsede. Konferencen havde udarbejdet et udkast til en tillægsprotokol til 4. Genève-konvention om beskyttelse af civile personer i krigstid. Ifølge udkastet skal civilt medicinsk personale og materiel nyde samme beskyttelse som den, der tilstås militært medicinsk personale og materiel i medfør af 1. og 2. Genève-konvention. Konferencen havde endvidere udarbejdet et udkast til en tillægsprotokol til alle fire Genève-konventioner om en udvidet beskyttelse af syge og sårede i konflikter af ikke-international karakter.

De fleste af indlæggene hilste det da også velkomment, at Røde Kors ville indkalde til en ny konference af regeringsekspertter i 1972, og at indbydelse ville blive udsendt til alle de 129 regeringer, der havde tiltrådt de fire Genèvekonventioner.

Under debatten undgik de fleste af talerne iøvrigt at komme ind på kontroversielle emner for i videst muligt omfang at holde debatten på et sagligt upolitisk plan. Dette lykkedes dog ikke helt. Israel fremkom således med et kraftigt angreb på Syriens behandling af de syriske jøder.

Sovjetunionen og Cuba angreb USA's krigsførelse i Vietnam som værende en konstant krænkelse af menneskerettighederne. De tilfangetagne amerikanske piloter, der havde foretaget terrorbombninger af Nordvietnam havde begået krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden. De havde derfor ikke krav på beskyttelse efter Genèvekonventionerne.

USA anførte, at Nordvietnam ikke efterkom sine forpligtelser i henhold til krigsfangekonventionen. De nordvietnamesiske myndigheder havde således undladt at iden-

tificere alle krigsfanger og nægtede dem retten til at korrespondere med deres familier og ville ikke lade anerkendte hjælpeorganisationer inspicere fangelejrene. Endelig var også alvorligt syge og sårede blevet nægtet adgang til at blive overført til et neutralt tredieland.

Sluttelig beklagede USA, at Genève-konventionernes regler om udnævnelse af en beskyttelsesmagt aldrig havde været taget i brug, og at dette system muligvis burde revideres. Dette synspunkt deltes iøvrigt af flere andre stater.

Sverige fremhævede, at man delte flertallets synspunkter vedrørende en fortsættelse af Røde Kors-arbejdet, men at FN desuagtet burde spille en mere aktiv rolle, navnlig på de områder, hvor Det internationale Røde Kors muligvis ville være mere tilbageholdende.

Efter svensk opfattelse var der behov for en regulering af anvendelsen af visse våben, der forårsagede unødige lidelser, såsom napalm og fragment-granater (granater, hvis indhold består af småpartikler, der er vanskelige at bortoperere).

Endvidere var det ønskeligt at overveje, om det ikke var muligt i højere grad at udvide tilbageholdenhed ved definitionen af militære mål. Endvidere understregedes nødvendigheden af en bedre beskyttelse af civilbefolkningen. Det anførtes således, at medens kun 5 pct. af de dræbte i 1. Verdenskrig havde været civile, var dette tal steget til 48 pct. i 2. Verdenskrig og 84 pct. under Korea-krigen.

Fra dansk side støttede man i et indlæg (bilag 21) en fortsættelse af det igangværende arbejde under Det internationale Røde Kors' auspicer og fremhævede bl. a. det ønskelige i, at udviklingslandene i større omfang end hidtil gik aktivt ind i udformningen af de nye regler på området, for at disse kunne vinde en så bred anerkendelse som muligt.

Flere afrikanske lande påpegede det ønskelige i at sikre personer, der kæmper for deres selvbestemmelsesret under kolonihæredømme, status som krigsfanger i tilfælde af tilfangetagelse.

Storbritannien fremhævede betydningen af Det internationale Røde Kors' arbejde og fandt det tilstrækkeligt, at FN fulgte dette arbejde.